

PSC

சிவாமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

7

காளையுக்கி ஆண்டு கார்த்திகைத் திங்கள் 19-ம் நாள்
 (5-12-1978) செவ்வாய்க்கிழமையென்று
 நாகமநாய்க்கன்பட்டி சி வெநேய சி சல்வர்,
 எந்தை

அமரர். கோ. ரா. சிதம்பரம் செட்டியார்

அவர்கள் திருப்பதை கமலங்கட்டு
 இச்சிறு நூல்
 காணிக்கையாக வெளியிடப்படுகிறது.

R. C. சுவாமிநாதன் செட்டியார்

தலைவர், குருவார இறை வழிபாட்டுக்குழு,
 வெள்ளகோவில்.

—
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

பாட்டுவித்தால் பாடுகின்றேன்
பணிவித்தால் பணிகின்றேன்
பதியே நின்னைக்

கூட்டுவித்தால் கூடுகின்றேன்
குழழவித்தால் குழழகின்றேன்
குறித்த ஊனை

ஊட்டுவித்தால் உண்கின்றேன்
உறக்குவித்தால் உறங்குகின்றேன்
உறங்கா தென்றும்

ஆட்டுவித்தால் ஆடுகின்றேன்
அந்தோ இச்சிறியேனுல்
ஆவ தென்னே!

— திருவருட்பிரகாச வள்ளலார்

வாட்போக்கி

கால பாசம் பிடித்தெழுதூதுவர்
பாலகர் விருத்தர் பழையாரெனுர்
ஆழநிழல் அமர்ந்த வாட்போக்கியார்
சீலம் ஆர்ந்தவர் செம்மையுள் நிற்பரே.

வ

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

பிடிய தனுருவுமை கொளமிகு களியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடும் அவரிடர்
கடி கணபதிவர அருளினன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை இறையே

55

— தேவாரம்

முருகன் குமரன் குகளென்று மொழிங்
துருகுஞ் செயல்தந்துணர் வென்றருள்வாய்
பொருபுங் கவரும் புவியும் பரவும்
குருபுங் கவனன் குண பஞ்சரனே!

— கந்தர் அனுஷ்டி

१

சிவமயம்

தென்னாடு உடைய சிவனே போற்றி
 எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி
 ஆடக மதுரை அரசே போற்றி
 கூடல் இலங்கு குழமணி போற்றி
 ஆரூர் அமர்ந்த அரசே போற்றி
 சீரார் திருவை யாரு போற்றி
 அண்ணு மலையெயம் அண்ணு போற்றி
 கண்ணூர் அழுதக் கடலே போற்றி
 ஏகம் பத்துறை எந்தாய் போற்றி
 பாகம் பொன்னுரு ஆனைய் போற்றி
 பராய் த்துறை மேனிய பரனே போற்றி
 சிராப்பள்ளி மேனிய சிவனே போற்றி
 மற்றோர் பற்றிங்கு அறியேன் போற்றி
 குற்று லத்தெம கூத்தா போற்றி
 மூவா நான்மறை முதல்வா போற்றி
 சேவார் வெல்கொடிச் சிவனே போற்றி
 சந்தனச் சாந்தின் சுந்தர போற்றி
 சிந்தனைக்கு அரிய சிவமே போற்றி
 சங்கோய் மலையெயம் எந்தாய் போற்றி
 பாங்கார் பழனத் தழுகா போற்றி — திருவாசகம்

२
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

ஶி ஞ வா ரா சு ரா மி

சிவபூராணம்

நமச்சிவாய வா அழக நாதன் தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என் நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்

வாழ்க

கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள் வாழ்க
ஆகமம் ஆகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க
ஏகன் அனேகன் இறைவன் அடிவாழ்க
வேகம் கெடுத்தாண்ட வேந்தன் அடிவெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன் தன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன் தன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவார் உள்மகிழும் கோன் கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவார் ஒங்குவிக்கும் சிரோன் கழல் வெல்க
ஈசன் அடிபோற்றி எந்தை அடிபோற்றி
தேசன் அடிபோற்றி சிவன்சே அடிபோற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடிபோற்றி

மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடிபோற்றி
சிரார் பெருந்துறைநம் தேவன் அடிபோற்றி
ஆராத இன்பம் அருளும் மலை போற்றி
சிவனவன்என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவன் அருளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணம் துன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஒய உரைப்பான்யான்
கண்ணு தலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணு தற்கு எட்டா எழிலார் கழவிறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மன்னிறைந்து மிக்காய் வீளங்கொளியாய் १
எண்ணிறந்து எல்லை இலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமாறு ஒன்றறியேன்
புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருகம் ஆகிப் பறவையாய் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லசுரர் ஆகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லா அ நின்ற இத் தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினாத்தேன் எம்பெருமான்
மெய்யேஉன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்

உய்யென் உள்ள த்துள் ஒங்கார மாய்நின்ற
மெய்யா விமலா லிடைப்பாகா வேதங்கள்
ஜயா என ஒங்கி ஆழந்தகன்ற நுண்ணியனே
வெய்யாய் தணியாய் இயமானன் ஆம் விமலா
பொய்யாயின எல்லாம் போயகல வந்தருளி
மெஞ்ஞானம் ஆகி மினிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
ஆக்கம் அளவிறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள் தருவாய்
போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழுங்பின்
நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
நிறங்கள் ஓர் ஜந்துடையாய் விண்ணேர்கள் ஏத்த
மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை
மறைந்திட மூடிய மாய இருளை

அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றுல் கட்டிப்
புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழு அழுக்கு மூடி
மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற்குடிலை
மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
விலங்கு மனத்தால் லிமலா உனக்குக்
கலந்த அன்பாகிக் கசிந்து உள்ளுருகும்
நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள் கழல்கள் கா அட்டி
நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ஸ் சுடரே
தேசனே தேனூர் அழுதே சிவபுரனே
பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங்கெடப்
பேராது நின்ற பெங்கருணைப் பேராறே
ஆரா அழுதேஅள விளாப் பெம்மானே
ஒராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
நீராய் உருக்கிளன் ஆருயிராய் நின்றுனே
இன்பழும் துன்பழும் இல்லானே உள்ளானே

அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாய்
சோதியனே துன் இருளே தோன்றுப் பெருமையனே
ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
கார்த்தெண்ணை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
கூர்த்தமெய்ஞ்ஞானத்தால் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்
நோக்கரிய நோக்கே நுணிக்கரிய நுண்ணுணர்வே
போக்கும் வரவும் புணர்வும் இல்லாப் புண்ணியனே
காக்கும்எம் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாய் மிக்காய்நின்ற
தோற்றச் சுட்ரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
மாற்றமாம் வையகத்தில் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
தேற்றனே தேற்றத் தெளிவே என் சிந்தனையுள்
ஹற்றுன உண்ணார் அமுதே உடையானே
வேற்று விகார லிடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
ஆற்றேன்எம் ஜயா அரனே ஒ என்றென்று
போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளாப் புலக்குரம்பைக் கட்டமிக்க வல்லானே
நன்னிருளில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதனே

தில்லையுள் கூத்தனே தென் பாண்டி நாட்டானே
அல்லல் பிறவி அறுப்பானே ஒவென்று
சொல்லற்கு அரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்
சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உனர் ந்து சொல்லுவார்
சேவர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவன்டிக்கீழ்
பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

மஞ்சனே மணியும் ஆனும்
 மரகத் தீரானும் ஆனும்
 நெஞ்சுளே புக்கு னின்று
 னிகழ்தரு னினைவினுனே
 துஞ்சம் போதாகி வந்து
 துலைன்னக் காகி னின்று
 அஞ்சல் என்றருள வேண்டும்
 ஆவடு துறை யுளானே — தேவாரம்

கலையாத கல்வியும் குறையாத வயதுமோர்
கபடுவாராத நட்பும்

கன்றுத வளமையுங் குன்றுத இளமையும்
கழுபினியிலாத உடலும்

சலியாத மனமும் அன்பகலாத மனையியும்
தவறுத சந்தானமும்

தாழாத கீர்த்தியும் மாருத வார்த்தையும்
தடைகள் வாராத கொடையும்

தொலையாத நிதியமும் கோணுத கோலுமொரு
துன்பமில்லாத வாழ்வும்

துய்யங்கிள் பாதத்தில் அன்புப் உதனிப்பெரிய
தொண்டரோடு கூட்டு கண்டாய்

அலையாழி அறிதுயிலும் மாயனது தங்கையே
ஆதி கடவுளின் வாழ்வே

அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி
அருள்வாமி அபிராமியே — அபிராமி பதிகம்

கோளறு பதிகம்

ஃஃஃ

வேயறு தோளிபங்கன் விடமுண்ட கண்டன்
 மிகநல்ல வீணைதடவி
 மாசறு திங்கள் கங்கை முடிமேலனிந்தென்
 உளமேபுகுந்த அதனால்
 ஞாயிறு திங்கள்செவ்வாய் புதன்வியாழம் வெள்ளி
 சனிபாம் பிரண்டுடனே
 ஆசறு நல்லநல்ல அவை நல்லநல்ல
 அடியாரவர்க்கு மிகவே

ஃஃஃ

பத்தியால்யானுஜீப் பலகாலும்
 பற்றியேமாதிருப் புகழ்பாடி
 முத்தனுமாறைனுப் பெருவாழ்வின்
 முத்தியேசேர்வதற் கந்ஸ்வாயே
 உத்தமதானசற் குணையா
 ஒப்பில்லாமாமணிக் கிரிவாசா
 வித்தகானஞானசத் திநிபாதா
 வெற்றி வேலாயுதப் பெருமாளே-திருப்புகழ்

அபசாரநிந்தைபட் டுமலாதே
 அறியாதவஞ்சரைக் குறியாதே
 உபதேசமந்திரப் பொருளாலே
 உனை நானினைந்தகுட் பெறுவேனே
 இபமாழகன் தனக் கிளையோனே
 இமவான் மடந்தையுத் தமிபாலா
 செபமாலை தந்தசற் குருநாதா
 திருவாவின்குடிப் பெருமானே

— திருப்புகழ்

தோழா போற்றி துணைவா போற்றி
 வர்ம்பவே போற்றி என வைப்பே போற்றி
 முத்தா போற்றி முதல்வா போற்றி
 அத்தா போற்றி அரனே போற்றி
 கல்நார் உரித்த கனியே போற்றி
 காவாய் கனகக் குன்றே போற்றி
 சசா போற்றி இறைவா போற்றி
 தேசப் பளிங்கிண் திரளே போற்றி
 வேதி போற்றி லிமலா போற்றி
 ஆதி போற்றி அறிவே போற்றி
 உறவே போற்றி உயிரே போற்றி
 சிறவே போற்றி சிவமே போற்றி — திருவாசகம்

- நாத விந்து கலாதி நமோநம
வேத மந்த்ர சொகுப நமோநம — வெஞ்சோடி
ஞான பண்டித சாமி நமோநம
நாம சம்பு குமாரா நமோநம
போக அந்தரி பாலா நமோநம — பரஞ்சர்
நாக மஞ்ச மயூரா நமோநம
சேத தண்ட விநோதா நமோநம
கீத கிண்கிணி பாதா நமோநம
தீர சம்பரம வீரா நமோநம — கிரிராச
தீப மங்கள சோதி நமோநம
தூய அம்பல லீலா நமோநம
வேத குஞ்சரி பாகா நமோநம — அருள்தாராய்
ஈத ஹும்பல கோலால யூசையும்
ஓத ஹுங்குண ஆசார நீதியும்
ஈரமுங் குரு சீர்பாத சேவையும் — மறவாத
ஏழ்த லம்புகழ் காவேரியால விளை
சோழ மண்டல மீதே மநோகர
ராச கெம்பீர நாடானு நாயக — வயலூரா
ஆத ரம்பயி லாரூர் தேழமை
சேர்தல் கொண்டவ ரோடேமு னுளினில்
ஆடல் வெம்பரி மீதேறி மாகாயி — ஸியிலேகி
ஆதி யந்த வுலாவா சுபாடிய
சேர் கொங்குவை காலூர் நஞ்சதில்
ஆவினன் குடி வாழ்வரன தேவர்கள் — பெருமாளே

நரியன் துதி

காசினி இருளொ நீக்கும் கதிரொளியாகி எங்கும்
 பூசரர் உலகோர் போற்றப் பொசிப்புடன் சுகத்தைநல்கும்
 வாசி ஏழடையதேர்மேல் மாகிரிவலமாய் வந்த
 தேசிகா எனோட்சிப்பாய் செங்கதிரவனே போற்றி.

குரு துதி

கல்லாவின் புடையமர்ந்து நான்மறையா றங்கமுதற் கற்றேன்வி
 வல்லார்கள் நால்வருக்கும் வாக்கிறந்த பூரணமாய் மறைக்கப்பாலாய்
 எல்லாமா யல்லதுமாய் இருந்ததனை இருந்தபடி இருந்துகாட்டி
 சொல்லாமற் சொன்னவரை நினையாமல் நினைந்துபவத் தொடக்கை வெல்வாம்.

நஸ்கடம்பனைப் பெற்றவன் பஸ்கினன்
 ஏன்கடம்பைத் திருக்கரக் கோயிலான்
 தன்கடன் அடியேனையும் தாங்குதல்
 என்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே.

சிருச்சிற்றம்பலம்

— தேவாரம்

வான்முகில் வழாது பெய்க் மலிவளம் சுரக்கு மன்னன் .
கோன்முறை அரசுசெய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்களோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெலாம்.

—(வாழ்த்து)—

ஆறிரு தடங்தோள் வாழ்க
ஆறுமுகம் வாழ்க வெற்பைக்
கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க
குக்குடம் வாழ்க செவ்வேள்
எறிய மஞ்ஞை வாழ்க
யானைதன் னணங்கு வாழ்க
மாறிலா வள்ளி வாழ்க
வாழ்கசீர் அடியா ரெல்லாம்.

விஜயலட்சுமி — திருப்பூர்